

Heinrich Heine, [Ne scias mi, kio okazis]	Heinrich Heine, Lorelej'	Heinrich Heine, Lorelej	Heinrich Heine, Lorelay	Heinrich Heine, Lurleia
<i>tradukita de Paul Gottfried Christaller</i>	<i>tradukita de Leopold Elb</i>	<i>tradukita de Ludwig Lazarus Zamenhof</i>	<i>tradukita de Hans-Georg Kaiser</i>	<i>tradukita de N. N. 01</i>
<i>El la "Libro de la kantoj", parto "La Reveno".</i>	<i>Tiu traduko estas poste iom modifita de aliuloj, ne estas la origina traduk-versio de Leopold Elb.</i>			
Ne scias mi, kio okazis al mia tristema kor': Antikva legendo min kaptis, ne cedas el mia memor'.	Ne scias mi, kial mi estas Malgaja en la kor'. Antikva fabelo restas Por ĉiam en mia memor'.	Ne scias mi, kial subita malgaj' en la koro naskiĝis; el tempo jam enterigita legendo al mi reviviĝis.	Min kaptas malgaj' en la koro, pro kio tia trist' ? Fabel' el antikva foro ne lasas de mi kun persist'.	Ignoro, quid id sibi velit, Tristissimus cur sim, Antiqui aevi fabellam Cur saepe volverim.
La Rejno fluadas trankvile murmuras kiel mister', la supron ŝtonegan orumas sunbriloj de la vesper'.	Vespero jam ekmalheliĝas, Fluadas la Rejn' en trankvil', La supro de l' monto lumiĝas En vespersuna bril'.	Jam malvarmetiĝas l' aero, la Rejno mallaŭte babilas, per oro de l'sun' en vespero la supro de l' monto rebrilas.	Aere fridetas, trankvilas, malhelas jam la Rejn'. La monto surpinte brilas vespere en rava scen'.	Vesperascit et frigescit, Et Rhenus leniter it, Cacumen montis lucescit, Dum Phoebus occidit.
Plej bela virgino jen sidas mirinda sur la montet' kaj ŝia oraĵo radias, ⁴ ŝi logas kiel magnet'.	Belega knabino jen tronas Kun ora juvelar', La belan vizaĝon kronas Mirinde la ora harar'.	Plej belan knabinon mi vidas: en ora ornamo brilante, sur supro de l' monto ŝi sidas, la harojn mistere kombante.	Tre ĉarma feino sidas, jen supre por ador'; la ora ornamo ridas; ŝi kombas harojn el or'.	Sedet in summo montis Virgo pulcherrima, Auro nitet gemma frontis, Se pectit auricoma.
...	...	...	...	...

⁴En la sube menciita kajero, el kiu mi, Manfred Retzlaff, kopiis tiun ĉi esperantigon, la linio tekstas: "kaj sia oraĵo radias", kun "sia" anstataŭ "ŝia". Tio ŝajne estas aŭ pres-eraro aŭ gramatika eraro de la tradukinto.

Ŝi kombas la oran hararon abundan per ora kombil', kantante misteran lidon, ⁵ ravantan kiel sunbril'.	Ŝi uzas kombilon el oro Kaj dume kantas ŝi. Mirige tuŝas al koro Sorĉiga la melodi'.	La oran kombilon ŝi movas kaj kantas tra l' pura aero, kaj forto mirinda sin trovas en tiu ĉi kant' de l'vespero.	Ŝi kombas per ora kombilo kaj kantas kun pasi'; mirigas min la elbrilo kaj forto de l' melodi'.	Aureolo pectine pectit, Carmen canens procul, Mirandum id habet mo- dum Nec non virilem simul.
Ŝipisto en sia ŝipeto kaptiĝas per stranga dolor', la rifon li tute ignoras. atentas nur ŝin kun fervor'.	Kaj sopiregon eksentas Ŝipisto dum sia vetur'; Rifaron li ne priatentas, Al monto rigardas li nur.	Ŝipet' iras sur la rivero, ŝipisto ektremis de l' kanto, kaj blinda por ĉiu danĝero rigardas li al la kantanto.	Ŝipisto ŝipeton gvidas, lin kaptas ve' de ekzalt'. Li ja la rifojn ne vidas', li vidas nur supren sen halt'.	In cymba navitam mille Angores feri tenent, Non videt scopulos ille, Ocli non si sursum vident.
Mi kredas: la ondoj englutas ⁶ ŝipiston, ŝipeton je l' fin', kaj kulpa pri tio nur estas kantado de la virin'.	Mi kredas, ke dronos finfine Ŝipisto kun sia boat', Kaj tion kaŭzis feine La Loreleja kantad'.	Ha, baldaŭ ŝipisto la bela perdiĝis sub l' akvoturnado; ĝin Lorelej' faris kruela, per sia mirinda kantado.	Mi kredas, ke ondoj tiras la ŝipon funden de l' Rejn'; kaj tio de l' kant' eliras de Lorelaj-siren'.	Opinor undas devorare Nautam cum navicula, Effecit solo canendo Lurleia id dea.
...	...	...	...	...

⁵En la origina versio troviĝas tie ĉi la vorto "liedon", kio estas aŭ pres-eraro aŭ neologismo inventita de la tradukinto Paul Christaller.

⁶Mi, Manfred Retzlaff, enmetis la duoblan punkton post la vorto "kredas". Ĝi mankas en la origina traduko de Paul Christaller.

Traduko de la Germana poemo “Die Lorelei” de HEINRICH HEINE (*1797-12-13 – †1856-02-17) en Esperanton de PAUL GOTTFRIED CHRISTALLER (*1860-08-21 – †1950-12-31).

Arg-2-1116 (2010-09-13 10:03:39)

Mi, Manfred Retzlaff, kopiis tiun ĉi tradukon el la libreto “H. Heine - Libro de Kantoj”, eldonita en 1911 de la “Esperanto-Propaganda Instituto” (Leipzig, Kaiser-Wilhelm-Str.15), 2a eldono. [Sur la frontpaĝo de la kajero estas malsupre indikita ankaŭ: Eldonejo Rothermel, Friedrichswerth (Thüringen) kaj supre: Popola Biblioteko Esperantista n-ro 2.] Die deutsche Urfassung von Heinrich Heine siehe: “Buch der Lieder”, Abschnitt “Die Heimkehr”. - Informoj pri la tradukinto Paul Christaller troviĝas en la vikipedia retejo http://de.wikipedia.org/wiki/Paul_Gottfried_Christaller, kun foto de li.

Traduko de la Germana poemo “Die Lorelei” de HEINRICH HEINE (*1797-12-13 – †1856-02-17) en Esperanton de LEOPOLD ELB (†1912-08.04).

Arg-2-71 (2005-02-03 19:06:30)

La traduko troviĝas sur paĝo 84 de la lernolibro „Post la kurso“ de Wilhelm kaj Hans Wingen, eldonita de Ludwig Pickel en Nurembergo (Nürnberg), Germanio.

Traduko de la Germana poemo “Die Lorelei” de HEINRICH HEINE (*1797-12-13 – †1856-02-17) en Esperanton de LUDWIG LAZARUS ZAMENHOF (Ludoviko Lazaro Zamenhofo, *1859-12-15 – †1917-04-14).

Arg-2-565 (2009-10-30 16:15:09)

Tiun ĉi tradukversion mi prenis el retejo <http://www.esperanto.mu.ru/Kolekto/Lorelej.html>.

Traduko de la Germana poemo “Die Lorelei” de HEINRICH HEINE (*1797-12-13 – †1856-02-17) en Esperanton de HANS-GEORG KAISER (Cezar, *1954-05-21).

Arg-2-564 (2005-02-03 19:18:09)

Traduko de la Germana poemo “Die Lorelei” de HEINRICH HEINE (*1797-12-13 – †1856-02-17) en la Latinan de N. N. 01.

Arg-2-179 (2010-02-11 14:00:52)